

## DRUGI DAN RAMAZANA U ZAGREBAČKOJ DŽAMIJI



Jest da su ljetne vrućine, ali džamija me neodoljivo privlači u ove meni prelijepo ramazanske dane, kad sam u nekoj vrsti vrlo ugodne *ramazane*. Svakodnevno prošećem do Borovja, kako bih stigao na ikindiju nakon koje počinje mutabela, zajedničko učenje Kur'ana koje predvodi naš hafiz Aziz ef. Alili. I, evo kako izgleda ta šetnja.



Uvijek stignem nešto ranije kako bih obišao ovu Zagrebačku ljepoticu. Da vidim što ima novo u Mirsinoj bašči u kojoj se ove godine jabuke baš nisu iskazale svojim urodom. Ipak, nađe se gdje gdje pokoji grozd jabuka koje sasvim tiho zriju u ovoj ljetnoj vrućini i sparini. Kao ove četiri jabuke koje su se, čini mi se, malkice zarumenile pred objektivom moje znatizeljne kamere.



Za razliku od jabuka, orasi su dobro rodili, kao što se vidi, i bit će kod Junuza slasnih baklava, ako Bog bude dao.



Nove ploče su postavljene, prilaz džamiji je oslobođen, šadrvan svojim osvježavajućim i blagim vodopadom stvara u čovjeku osjećaj svježine i ljepote. Valja još samo uzeti abdest i pridružiti se klanjačima ikindije, a zatim naći neko svoje mjesto i pridružiti se onim džematlijama koji u mjesecu Kur'ana svakodnevno prisustvuju mukabeli, slušanju i čitanju nama najdraže Knjige.



Mukabelu predvodi hafiz Aziz ef. Alili, uza svesrdnu pomoć gotovo svih imama. Gdjekad sjednem i samo slušam, držeći Kur'an u ruci, a gdjekad provjeravam u prijevodu što se to uči, budući da ne znam arapski.



Svaki od nas koji prisustvuje učenju Kur'ana nađe svoje mjesto u prostranoj džamiji. Gdjekad mi bude žao što nas nema više.



Mirsad Srebreniković i mutavelija Nusret Hadžimustafić.



Aziz ef. Hasanović našao je svoje mjesto odmah do ćursa.



Navečer, Mersad ef. Krešić pred gotovo ispunjenom džamijom predvodio je teraviju. E, sad, zna se dogoditi da se teravija oduži, ali mislim da je efendija Krešić našao pravu mjeru za dužinu klanjanja i broj rekjata.



Poslije teravije nikom se nije išlo kući, što zorno pokazuje fotografija prepune terase džamijskog restorana kojega sam sasvim nazvao – Junuzovo društvo.



Lijepo društvo oko muftije Ševka ef. Omerbašića okupilo se oko zanimljivih priča i osvježavajuće hladne lubenice u toploj zagrebačkoj noći.



Oko dva ujutro završila se za mene druga noć ramazana. Noć je bila mračna, tek kandilji munare Zagrebačke džamije svijetlili su mi ramazanskom radošću.

*Kemal Mujičić*